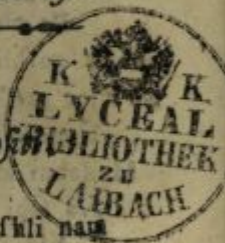


P E , S M E

sa Kmete ino mlade ljudi.

L

Pesem sa desh prof



1. Oh! poshli nam! oh poshli nam

Bog ljubi hladni desh!

Sanesi revnim gresnikam,

,Saj nashe reve vesh!

Mi zhut'mo tvojo shibo,

,Sush' nam polje konzha!

Oh! poshli nam! oh poshli nam

Bog ljubi hladni desh!

2. ,Szer vemo, de smo vredni vsl,

De sush' si nam poslal,

Kir smo per darih mersli bli,

Katere si bil dal.

Posabi hudobijo,

Sanesi sgrevanim.

Oh! poshli nam! i. t. d.

3. Mi dobro simo 'meli smo,

Gorko si dal spomlad,

Pred tozho je obvárvañe

Nafhe polje in sad!

Dobrote smo vshivali,

Pa mersli bli ko led!

Oh! poshli nam! i. t. d.

4. Kjer grešnike nešlihish ti,

Nedolshnim milost dej!

Hudobni kjer saštonj krizhi,

Na lepi svèt poglej!

Vše grenko sušh obzhuti;

Sa desh te prosi vše.

Oh! poshli nam! i. t. d.

5. Studenzi so vsuhnili vsi,

Potoki ne shumo!

Kaj bomo štrili revni mi,

Kje voda sa naf bo!

Mozhile so vše šuhe,

Voda od naf bejšhi!

Oh! poshli nam! i. t. d.

6. Lepoto pogledaj polja!

Kako je vélo vše,

Lepota bo poginila,

Zhe skoraj desh ne gre.

Svenili so perdelki,

Nafh vup (trofht) se tud' sgubi!

Oh! poshli nam! i. t. d.

- 7. Tud' trava je she véla vfa,
 In gribe so rusè,
 Is travnikov je pasha vfhla,
 In listje blèdo je.
 Shivina vòdo ishe,
 Povsot po nej krizhi!
 Oh! poshli nam! i. t. d.
- 8. O Bog! koljk lepih rosh'z je blò,
 Katire Te zhastè!
 Svenile vboge v' sùfhi so,
 In shalostno majè!
 Kar jè, shivi al rase,
 Vse prosi ljubi desh!
 Oh! poshli nam! i. t. d.
- 9. Ko' rob tud' semlja terda jè,
 Do sebe nepusti.
 Bojimo se, de delo vsè,
 Per nej se nam sgubi!
 Oh! Ozhe! odpri ròko
 Vfhuj blágo (shegen) is nebes!
 Oh! poshli nam! i. t. d.
- 10. O! vfhlisthi nashe proshnjo Bog,
 Zhe lih nevredni smo,
 In réfhi Ozhe! is nadlog,
 Smèzhi sùhò semljè

Po deshjo vse sdihuje,
Vse v' shalosti krizhi:
Oh! poshli nam! i. t. d.

21. Ne bomo vezh grehili ne!
Ko strili smo do sdej,
S' gorèzho hválo bomo Te
Zhaštili sanaprej:
Sanesi nam nevrednim!
Otrózi, Ozhe! smo.

In poshli nam! oh poshli nam!
Bog ljubi hladni desh!

II.

Pesem per budimu Vremenu.

1. Gospód grumi, netrépetám,
„Saj ótrok njega sim!
Boga sa mojga varha 'mam,
Ak' njega voljo strim.

2. On vid', de vupa v'-anj serzè
Ak' trefe se nebò;
Naj blifka ino trefka lé!
Bog je; me strah ne bò.

3. On je moj Bog; naj le grumi,
Sna v' sémlijo trefk letét,

Na tronu v' nebu Bog sedi,
Podnoshje mu je svet.

4. Svoj grum da blágo in krepzhá,
In nam rahlja semljò,
In stri de polni veseljà
Per shetvi shenzi so.

5. Le gresnik, ktir Boga nesna,
Bo per grumenju bléd;
Jest vem, de pride od Boga,
Le h' pridn sa ves svet.

6. Is vupa polno vero vem,
De Bog ljubesen je,
V' obláke zherne gledet' smem,
Sa strah nevè serzè.

7. Serzè je mirno, ak' okrog
Oblaki strahni so,
Saj vosi nje nash ljubi Bog,
Tud' mene varval bo!

III.

Pesem po budimu Vremenu.

1. **P**osdvignimo Gospoda vsi,
Ktir v' oblakih se sveti,

In smo veselí, k' varval je
 Nam naše hiše in polje.

2. Mogózhno kasal je rokò,
 In strah je shel zhes vso semljò;
 On sedesh svoj je v támo íkril,
 In tréskke zhes naf je spustil.
3. Ljubesen pak je sh' njimi shla,
 Med nami ni nesrezha bla,
 De bi pokasal káko svešt
 Nam ljubi Ozhe sna sanest!
4. Havalite njega vsi ljudjé!
 Dobrote le nam dájat' vé
 On rad sanese, poterpi,
 In s' milo rókò dóbro stri.
5. Dobróte glejte vredni bit',
 Ljubesen njemu povernit,
 Saj njega volja druga ni,
 Ko de naf on le srezhne stri!

IV.

Pesem po tozbi.

1. **O**h! mi smo dánaf shálostni
 Na naše ljúbo polje shli:
 Mi révni tozhimo solsé,
 In grémo sgódaj h' dómu she!

- 7
2. Vefelo shetvo drugih lèt
 S' jokanjam mormo danf sazhèt,
 In prezaj dela konz se stri,
 Sakaj oh! malo spravmo mi.
3. Gospoda roko zhutmo mi,
 Perdelki fo pod sèmljo fhli,
 Nar lepshi klasje je poslo!
 Od tozhe she omlatenò.
4. Poglejmo tle, pogleimo tam,
 Oh! malo je ostalo nám!
 O Bog! nefrezha naf mori,
 Kjer ljubga kruha dosti ni.
5. „O Bog! se vpijè tam in tle,
 O Bog! nefrezha grosna je,
 Bog milosti na naf poglej!
 Kje bo pak seme sanaprej!
6. „O Bog! kaj se s' drushino strig
 Kir bo jokàla v lakòti,
 Mesò, kosti mi to rasjè,
 Vtopi se skòraj mi serzè!
7. Otrozi tozhijo solse:
 „„ Oh ozhe! daj nam kruha fhe! „„
 In s' jokam se obernem prezhi!
 In sdihnem: Oh! ga nimam vezhi!
8. O Bog! to pezhe, to boli!

Oh! kaj se sanaprej pa stri
 O Bog! pred tem mi grosa je!
 Sdihuje on in tozh' folsè.

9. Pravizhno Bog! sdihvanje je;
 Al ozhno imafh ti serzè!
 Ti si nafh ozhe! ti o Bog!
 Ti sam bofh refhil is nadlog!
10. Na zhudno visho si she ti,
 Pomagal nam, k' smo v rivi bli!
 Samor'fh naf h' lejtü svefelit;
 Nafh vup ma famo v' tebi bit.
11. Le na - nj naj bo savüpanjè!
 Vse, kar on dela dobro je!
 Ak lih teshava naf mori,
 ,Saj svojih on ne säpušti!
12. Obilnost dal je vezhkrat she,
 Al mersle 'meli smo serzè.
 Dobrote smo vshivali mi
 Al strili nismo, kar vuzhi.
13. ,Szer se je v' beshji tempel fhlo;
 Serzè per Bögu pak ni blo,
 Molili smo le s' ustami,
 Od njega dalzh smo s' serzam bli.
14. Joj! ta al uni se ni sbal,
 Je h' beshji misi se podal,

In grehu vdano vse serze
Gospoda vshivat' svùpa se!

15. Mi smo posnali vezh ljudi,
K' so v' nafhi vasi revni bli;
So bli bolniki tam in tle;
Pa merslo 'meli smo serze.
16. 'Mel' so bogatzi dost rezhi,
Al kakor rob so terdi bli,
Kjer ni njih lakomno serze
Zhutilo vbòsiga vpetje!
17. Sposnati mormo to sami,
V framoti, in objokani!
H' Bogù sdihnimo, de bi spet
Naf otel v' svojo gnado vsel!
18. Na naf Bog ima svoj pogled!
Pa varmo se, greseliti spet.
Zhemo shertje in greh pustit;
Shivlenje more svèto bit!
19. Mi òzh'mo dobri, brumni bit,
De bomo mogli saflushtit
'No belhi lèto sanaprej;
O deb' ga vredni bli vselej!
-

243 *Druga pesem po tozbi.*

1. **O**h! vzheraj je she bilo
 Po polji tak' lepò;
 Je shito rumenilo,
 Oh vzheraj je she bilo
 Vse shito ko slatò.
2. Vse polno slatih klasov,
 Vse gòsto in možnò!
 Nash shivesh je tam rasov,
 Vse polno možnih klasov
 Je tam prezvètslo.
3. Vriskáli smo veselì,
 Skladali pesme she;
 Oblaki so vse vseli!
 Nebomo pesme peli,
 Oh! prasno je polje.
4. Nehàjte se jokati!
 Bog nam je ótel vset;
 Bog pa samòre dati,
 (Nehajte se jokati!)
 Ob drugmu zhasu spet.
5. To húdo, k' zhès náf pride,
 Bog poshle h' dotrimò

18

Nesrezho, k' naf objide,
In hudo k' zhes naf pride,
H' veselj' obèrnil bo.

VI.

Pesem kmeta per vbogi sbervi,

1. **M**alo klasja loŋki snop

Letaf smo nasheli,

Malo shita spravli vkop,

Kruh kej bomo vseli?

Shalost nam serzè mori

Kjer naprej sferbimo,

S' kom se hiŋha preshivi,

Shivesh kej vdobimo?

2. Jesti dati more se

Sheni in otrokam,

In kjer tozhijo solsé

Sh' njimi tud se jokam!

Kumaj seme se vdobi,

Ki smo v' sèmiŋo djali:

Dolg je treba de se stri,

„Szer bi ne prestali.

3. Teshka je: nevzaga pa

Janes kakor shènc!

Bog je vsel, in sopen da
Va-nj svoj vup on dene.

Vem, (s veseljam se spomnim)
,Sim she vezhkrat vidil,
Kak' on rad pomaga všim,
Kak' me je previdil.

4. Tozha vsela bla je vse,
,Spet smo vse ofjali;
,Smo perdělali sa se,
In she drugim dali.

,Serzhnost, ljubki morte 'met!
Lakot se nebojte,
Bog previda zeli svet!
Terdi v' vupu stojte.

5. Glejte ptize saj shivè,
Deflih s'jat' ne snajo,
Vuner jimajo sa se,
In de mladim dajo!

Bog, ktir ptizam jesti da,
Je vam vezh obétal:
Vsam'te s dobriga serza
Tudi vbogo shétev.

VII.

Pesem per dobri shetvi.

1. **P**oshéto je she vse poljè,

In kosli polni se,
 Veselo flifhi se vpetje:
 Vesel naj vsaki bo!

2. Spomlad je sizer lepò poljè
 K' je Maj posèleni,
 Ko sneg, kjer drevje zvede vse
 In novizh vse shivi!
3. „She lepšhi klasja je slatò
 K' na njivah rùmeni
 Nafh trud k' nam plazhe tak dragò,
 K' se prot' nam perkloni.
4. K' nam vsaki klas po dvajstikrat
 To ferno sopet da,
 S' katerim mogli smo osjat'
 Doline in gorà.
5. Viško polnimo vosè,
 Od blágo so teshki,
 Per vosu kmet veselí gre;
 Ko knes se bógat sdi.
6. Potèm hvaleshni vshivamo
 Kruh, nafh'ga truda sad,
 In vsaki da potrebnimo
 Od svojga shegna rad.
7. Mehkushna smeje se gospa

Zhes shuljaste rokè,
 Bi vedla, ak' bi modra bla,
 De one vsih redè!

VIII.

O r a z b.

- O**bdelana spet sèmlja je!
 Srozhili smo ji seme vse,
 Bog! ti ji itoj na strani!
 Katiri ti sa vse skerbish,
 In s' mal'ga sernja snopè strish,
 Pred hudim ga ohrani.
- Tak'** pust' in mertvo se nam sdi,
 Pa v' kratkim vse posèleni
 Kjer gòrko bo deshilo.
 In shito vgliha vse lèhè,
 Ko gošta trava gori grè;
 Je blàge osnanilo.
- V'** rasòrih skerbna vràna grè
 Pobira nàjdene zhervè:
 In kader shito sràse,
 Tak' perpeliza perleti
 Zhes morje, in se veseli
 K' vrasòrih mlade pàse.

2. In ak' se Bog na nas spomni,
 Gorko de v' zhasu doideshi,
 Tak klasje bo metalo.
 Pred lijo tozho var Bog je
 In de golasen je nesne,
 De sdravo bo ostalo.

3. Potem v desheli zeli bo,
 Od tvoje roke varvano,
 Svoj shivesh vse prejelo.
 Nato pak ljuba shetva je,
 In vse veselo h' delu gre,
 In vse bo bogatelo.

4. To pak le Bog sam striti sna!
 Le serno semlji zhlov'k zhesda:
 Le Bog pak rastvo daja:
 Bog! vflisli bosga kmeta glas
 Sveseli s' gostim shitam naf
 De teshko klasje maja!

* * * * *

Zhloveka Bog ne sapusti
 Zhe svet dolshnosti svoje stri,
 Mn frezho da na sveti.
 Zhe on savupa na Boga,
 In se truditi v' delu sna;
 In mero ve jimeti.

IX.

Pesem per mlatvi (s' osmimi.) 245

1. Gor' lenzi! kej ste?

Sa zepe goniti,
 Veselo glasiti
 Mlatizhov petje:
 Tik tik tik tik tak
 Tik tak tak tak tak.

3. Kdor trudi se rad
 Ni treba sferbetti
 Per kom bo shiveti,
 K' bo prifhla spomlad,
 Tik tik i. t. d.

3. Pod možhno rokò
 Nam zepi jigrajo
 Kjer drugi zheglajo
 In shlahtno jedò
 Tik tik i. t. d.

4. Tak kruh se vdobi;
 Shivi vsa drushina;
 Potrebo 'ma sh'vina
 In lakoti ni:
 Tik tik i. t. d.

5. Per malimo smo!
 Pa dusho veselo
 Nam da vselej dele,
 In sdravo telò:
 Tik tik i. t. d.

6. Le dajmo si mozh
 Po shlaku mlatiti
 In pesme glasiti,
 Dokler ne bo nozh
 Tik tik i. t. d.

Pridni Kmet s jutraj. 71.30

1. **K**ako slije veselje
 Ljubo sonze spet zhes me,
 In spodi * is ozhi
 Spanje, kader me sbudi.
2. H' delu sgodaj she hitim!
 (De dolshnost pokliza strim)
 Sazhnem je * kakor grè: —
 ,Serzhnost dela pol sa me.
3. Shalošt in nevolja mi
 Teshke glave 'nkolj ne strl:
 Veselja * dost' mi da
 Sadovoljnost od serzà.
4. Kruh v' vesel'mu trudu jem,
 Sa potrebo pak nevem;
 Délo je * tam in tlè: —
 Pa po delu veselje!
5. ,Saj poshtènost vezh velja,
 Kakor bogatija vsa;
 Kdor je v' nji * se zhasli; —
 Shaloški mu 'ben ne strl.
6. Mosh poshteni biti zhem,
 Striti dobro kjerkolj vem;
 In' savit * nozhem bit': —
 Zhednost zhem zhes vse ljubit'!

XI.

Jutrajna Pesem.

1. **Z**hašt Bogù! She sonze sije,
Vse k' shivlenju spet sbudi,
In vesèje se raslije
Zhes vse stvarjene rezhi.
2. Zhašt Bogu! V' sazhetku dneva
Njega hvali roshni zvet,
V' gosnu, v' sraku (luftu) se odmeva
Pòvsot shlishim tizhe pèt.
3. Zhašt Bogu! se gosd rasmèva,
Sver rujove hvalo mu!
Dufha poj v' sazhetku dnèva
Alelujo stvarniku!

XII.

Vesèlje kmeta nad delam.

1. **R**esnizhno! tò nar bolj dishi,
Kar v' pòru seje al ladi
Kat zhlovk sam perdehje!
,Szer v' mestih siti so ljudjè,
Al kruh po mestih reko se
Dar boshji jimennje.
2. Sato bogati tud' nevé
Sa dóbno, deslih vedno jè;
Naj hvalje ga sosèdi!

On s'zer sa miso fit sedl,
 ,Se jèsi, de mu ne difhi,
 In ishe lakot v' jedi.

3. Kak' norz! nikdar je on nebò,
 Naj ishe le s'he tak možnò,
 Nebò je v' skledi nafhal;
 Zhe ozhe, de mu jed difhi,
 ,Sem h' meni v' njivo naj hici,
 De shito bo vanafhal!

4. Zhe tò mu lakot' s'he ne stri,
 Naj vsame fkiro in hiti,
 Ko mi, les pòdfekvati!
 Naj h' lónzu mléka gré na tò
 In lakot mogla njega bo;
 Ne pak on nje jiskati!

5. In kjer je lakot si odgnal,
 Gospod, bo lohka tud' saspal;
 Ni treba ga sibati!
 Na klepi lóshej on saspi
 Ke s'zer v' pòstélji pernašti
 Ni treba sanj iskati:

6. Bog vé, koljk reve, jój! in vél,
 V shelodzi lenzov v'felej jé,
 In v' zhevah polno sléga;
 Le kjer poldné, vezher sgoni
 Shelod'z pò jèdi mi krizhi,
 ,Szer s'he nevem sa njega.

7. Le delo stri, de jed difhi
 In de serzé se veseli:
 Deb' tò bogati vedél,

Bi tud' rad delal kakor jest,
In kader blo bi h' misi fest',
S' veseljam tud' bi jedel.

8. Jest dréve, ki vsadil sim sam,
Rad ket otroke moje 'mam,
In kader sadje dajo:
Tak' peijem moje fante tje,
Veliko zhujo veselje
Kjer s' sadjam se krepzhajo.

9. In kjer se oni veselé
Vpijozhi: „ Ozhe dobro je „
Jim rezhem: „ Ljubki glejte!
„Sativza sad rasveseli!
Ak' ózhete pak sheti vi
Tak' pojte ino sejte“!

10. Moj vert sa hisho vse redi,
Inó sa dnarje treba ni
Deb' mi na terg letali.
Domazhe selje bolj dishi:
Gospodje, ak' bi modri bli,
Bi ga ne vküpovali.

11. Moj kapital le v' del' imam,
In svesti semlji ga zhesdam,
Obrést si perdobiti:
In ona vé, kolk' se ji da,
Obrést in kapital mi sna
Do stókrat poverniti.

12. In kader délo téshko je,
In vezh ne morcjo rokè,
Drevé, ko gré, dershati:

- Tak' mislim, mojga truda prid,
 In na veselje, k' ima bit'
 K' bom vidil klasje stati.
23. Per mojmu delu sim vesel
 Na mesto njega bi ne tel
 Adama Raj imeti:
 Ni posnal dela veselja
 In lesal je, de zhas posà,
 Na seleni snosheti.
24. In zhe v' lenobi njemu grà,
 Ko meni kader prasnik je,
 De k' hudimu ga pelje:
 Tak' mislim, : Tvoja kletva Bog!
 Sa me pernešla ni nadlog;
 Sa me je le veselje.

 XIII.

Hvaleshna pesem po koslu,

1. **H**val' Boga! dari vesèle
 Poshlje on zhes vso semljò!
 Vse, kar 'mamo, smo prijeli
 ,Skos Ozhetovo rokò.
2. Hval' Boga! On dà shivljenje,
 On da rastvo in blagò,
 On da vino in shivenje,
 De mi tak' veseli smo.
3. Hval' Boga! in ne posabi
 Dufha tvojga ,Stvarnikà!
 Bod' podobna mu, in pravi
 Vsim dobrote, ki ti dà!
-

Kósež svezbér:

1. **N**ózh je bliso, dán beshi,
 Blis' je sonze krája!
 Ljubi vezher naf hladi,
 Mozh nam novizh daja.
 Al bo jutri meni fhe
 ,Sezhi to v' snosheti,
 Al od kóse danaf she
 Bi flavò 'mel vseti?
2. Věf se rad Bogu zhesdám:
 'Mam fhe mozh sa dèlo,
 Kruh in sdravo kri tud' mam
 In serzè vesèlo.
 Sa serzè vesèlo bi
 Drug' bogastvo dali,
 Vse slatò pak dosti ni,
 Deb' mi je plazhàli.
3. Naj se, ko Bog zhe, sgodi
 Zhem h' pokoju jiti:
 Tud ti griba se spozhi!
 Jutri snam trošti.
 Lahko nozh tud' ptize vàm!
 Snate h' mladim jèti;
 In kjer pridem jutri sam
 Ozhmo sopet pèti!
4. Ozhmo stvarnika svetà
 V' pefmih pozhasiti;

Sa veselje, ki nam da,
Njega sahvaliti.

Zhe pak vmerjem! vi samò
Zhes grob morje peti,
De me Bog poklizat' je
In v' pokój tel vseti.

XV.

Kmetovški stan,

1. Stan kmèta vrèden je zhaſti,
Sa nàf kmet trùdi se.
Kdor kmèta stan safràmoti,
„Sam malovreden je.
 2. „She pred ko sonze gori grè
She dela kmet terdò,
In ſtri, kar vſakmu h' pridn je,
Vesèlje mu je tò.
 3. V' obràsa potu kmet vdèbi
„Svoj shivesh, ino da
Tud' meſtam ljubi kruh; ſzer bi
Povſot le lakot bla!
 4. De vreden je, naj vſak ſpoſna
Stan kmetov vſe zhaſti!
Kdo ve, kej bi deshela bla
De kmet nje ne redi.
-

Lepi svet.

65
 1. **P**relèpi svèt, kjer zhlòv'k stojt,
 Veliki zèli svèt,
 'Ma t'ga in un'ga k' prav mu ni,
 K' mu nòzhe v' glàvo jèt.

Na svèti vse sdihuje
 Bres néhanja krizhi,
 Po tem' in tem' skaluje
 Sdaj to, sdaj to, sheli.

2. Prelèpi svèt tud' hišhe 'ma,
 Kjer shalošt, reva je,
 Kjer jòka, sdiha te in ta
 In mārtra si serzè:

Kdo mòre pòkoj 'meti
 Sovrashen od ljudi!

Na trònu ko per kmeti
 Sdaj to, sdaj to boli!

3. Prelèpi svet 'ma mnògi kraj,
 K' nemòre frèzhen bit,
 Ga shali tam, ga pezhe sdaj,
 Ne néha se toshit'!

Ak' jima vaf le sh'vino,
 Travò, ibo fenò

Poljè, gosd, in planino
 Tak' 'ma tud' tò in tò!

4. Deshèle lepi svet tud' 'mà,
Kjer bogih nar vezh je,

Kjer vèzh slatò in stan veljà,
Kò dobro pàk ferzè.

Bi toshil rad v' nadlògi
Nesmé povèdat kaj,
In nesti more vbógi
Pred' tò, in uno sdaj!

5. Prelepi svet, kjer zhlov'k stoji,
Velik zeli svèt,
'Ma t'ga in un'ga, k'prav mu ni
K' mu nozhe v' glavo jèt'.
Ak' imash ti shalvanje,
In mòkro she okò;
Tak' vstàvi faj jokànje,
Zhes uno in zhes tò!

XVII.

Semlja ni dolina sòls.

1. **D**olina sòls bi Sèmlja blà?
Pa lépa se mi sdi;
'Ma bres shtivila veseljà,
Nobèn sapufhen ni.
Kar lésc al' skos' srak leti
,Se, de je shivo, veseli.
2. S' ljubesni h' nam se lepotò
Hrib, griba in mejè,
V' selènim tizhi pojejo
Veselo tam in tle:
,Shkorjanz nam poje', k' délame,
In slàvez, kjer pozhivamo.

3. Kjer gor ruměno sonze grě,
 In sěmljo poslati,
 In kader novizh zvede vse,
 Al' klasje rùment;
 Tak' mislim: to lepoto vso
 Le od Boga prijeli smo!

4. Potěm zhaštim in hvalim ga,
 V' veselju se topim,
 In misljam: Vse je od Boga,
 Le dobro stor' on vsm.
 Boga se ljub'ga veselit'
 Modrost 'ma moja vselej bit'.

XVIII.

S p a n j e.

1. **P**rid' ljubì sanj in krěpzhaj mē!
 Ozhi, she trūdne, tē shelē,
 Pokoj shelē imēti,
 Prid' meni jih saprēti!
2. Kakō bi bilo pāk sa mē,
 Ak' bi sa vselej saprel nje!
 Deb jest se vezh ne svēdal,
 In dneva vezh ne gledal? —
3. Tak' vem, de lepshi Luzh gori,
 Katera enkrat me sbudi;
 Nebeshka Luzh, katera
 Ne pōsna vezh vezhēra.
-

XIX.

G r o b .

329

1. V' grobu mirno se pozhiva;
 Krilo sèmlje nãf hladi,
 Sha!ost v' grobu ne prebiva,
 Sèrza shèlja se sgubi.
 Kar v' shivlenju nãf rasjè,
 V' gròb sa nãmi jit' ne smè.
2. V' grobu hlãdnimu se sabi,
 Kar je shivim tèshko blò;
 In obrèka nãf ne sgrabi,
 Kjer she v' tihnu grobu smò.
 Kar v' shivlenju se sgreslã
 V' grobu s' miram se pušti.
3. Vse folsè in vse jokanje
 Nãf sa vsèlej sapušti,
 Nãfhe shèlje in sdih'vanje:
 Vse'mu se sadòsti stri.
 Sèrza, k' tovkle so gorkò
 Mertve mèrsle tam leshò!
4. Deb' tud' moje pozhivalo,
 Od teshãv shivlenja she!
 Deb' she v' krilu sèmlje spãlo
 Kjer skerbi je nesbudè.
 Hladni grob! kadaj bošh tã
 Tvoj pokój dodèlil mi!



Veseli Vuzbenzi.

1. Jgramo in se veselimo,
In skazhemo tam sdaj, sdaj tlèl
Pa sraven se pridno vuzhimo;
'S otrök bodo s' zhasam moshjë.
2. Juhejsa! le serzhno skakajmo!
D'kler nam she zhas perpušti,
Juhejsa veseli vekajmo!
Kjer zhas kakor veter hiti.
3. Al leta tak prezaj vletijo?
O Ljubi! kaj bomo pak mi?
'S otrök, ki s'aj 'koli krizhijo,
Zhas fante, moshake pak stri!
4. Kdor ozhe moshak priden biti
Ko fantizh berdäk she naj bö,
On more she döbro storiti,
Ne vselej ljubiti jigrò!
5. Kar Jurzhik se nozhe vuzhiti,
Tud' Juri veliki nevè:
'Zhe Mizka le h' plesu hoditi,
K' bo Mina, bo jökala së.
6. Kar v' sholi, kar starshi vuzhjo
Poslufhati hozh'mo radi,
Kar h' nashmu rasgledu pak strijo
To hozhemo skriti tud' mi.
7. Juhejsa! she smemo noriti!
Poshteni pak ozhmo oštat',

En starost sna kader 'zhe priti,
Veselja f' ni treba kafat.

 XXI.

*Pesem deklize, katera
je v' sholo hodila,*

1. Sim v' sholo hodila, * vuzhila terdò,
Kar snam bi ne dala * sa lepo slatò,
Kaj nùza lepòta, * denarji, biagò,
Zhe v' serzi in glàvi * pa prasno bi blo.
2. O prasnim veselò * mi zhas naprèj grè;
Zhe pasem snam brati * kaj lep'ga sa se.
Po simi le prasnim * zhas dolgo terpi;
Jest berem al pojem * she prev'zh mi hiti!
3. Deb' jest obolela * tolash she jimam,
,Serzè bo veselò * kjer brati kaj snam.
Vse tãko veselje * en drug' ne posna
Ktir v' sholo ni hodil, * ktir brati nesna.
4. On ishe sa dnarje * veselje sa se,
Si sdravje shebkje * in spazhi serzè.
Sim v' sholo hodila, * vuzhila terdò,
Kar snam bi ne ne dala * sa lepo slatò,

 XXII.

Tizbje gnesdo.

1. V dobli sim tizhev gnesdize!

Sim vuner enkrat h' konzu prifhal
In gnesdo, in shtir' mlade nisfal! —

Vaf she dershim, ferlite le! —

2. Neflishim starih pak vpitjé?
Neflishim milost nje profiti? —

Kaj? taki rop bi mogel striti? —

Jest nisim tak nevsmijen ne!

3. She kòljekokrat sim njéh petje,
Kjer truden v' senzi sim pozhival,
S' veselím serzam tamkaj vshival

Al tak' bi hotel plazhat' nje. —

4. Njim vbogo hish'zo bi rasdjál?
Ki so priasno mi strozhili;

Sami s' mahú so jo storili!

Jest nisim ene flam'ze' dal! —

5. Ak bi rasbojna ruka me
Od mojih starishov lozhila,
O kakshna shalost bi tó bila!

Kakó bi tekle nam solse! —

6. Ne, ljubi pevzi! bod'te le!
Otróke hozhem vam pustiti;

Pa mor'te s' pesmjo veseliti

Spomlád doline in goré!

XXIII.

Mladi drév.

Tle si ti ljubi mladi drév,
Ktir s' máno rásti si sazhe!

In néfesh nis'k in mlad
She shlahtni, lepi, dobri sad!

2. Ti strish sadiv'zu veselje,
In plazhafh, kar je stril sa te:
Kaj bofh pak njemu ti
Enkrat, kjer velik strafel si? —

3. O, nisim drev' énak tud' jest?
,Szer v' vûpu sâzhnem fhe le zvesti
Al nozhem bit' le zvét,
Zhem lepò sadje tud' imet',

XXIV.

,S o v a.

24

1. Sôva sônza ljûzh beshi,
In se po tâmnim skriva.
Sakâj? -- kjer dôbriga ne stel
Ljudém ni dôpadliva. —

2. Jest nozhem hud'ga djânja strit'!
De tréba ni kafati!
Kdor sna vest zhlsto ôhranit'
Ni treba ljûzh beshâti!



Na! nekaj, vezbi del is nemškiga na slovenski jesik prestavljenih Pesem. Sim mislil, de bi snalo s' njimi, Slovenzam, ki radi pojejo, pa malo takih Pesem imajo, vflusbeno biti.

De one veliko pomankanja imajo, spo- snam tudi sam; pa dokler bolsbib ne bo, po- flusbi se teb kakor morešb: tudi ni mogozbe, per toliko sort slovenskiga govorjenja, vsm dopasti! Starib bukuv navajenim bom prenov, in novib — prestar. —

Ako bi pak lete Pesme dopadle, ino obilno bravze vdobile, sim vam perpravljén sbe vezb drusib dati, ino tudi skerbeti, de bi manj po- mankanja v' njih bilo.

Umnejšbe slovenskiga jesika, kakor sim jest, pak prosim, de bi jim dopadlo, meni ali s' svetam, ali tudi s' pesmimi na roke jiti; sa kar bi se jim prav is serza sabvalil.

Vsami ljubi prijatel! kakor pridna bu- zbelza kar je dobriga, ino prepevaj bualo nasbimu nebesškimu Ozbetu! vesel nad nje- govimi lepimi stvarmi.

V. Stanig Kanonik.

V' GORIZI 1822.

Natisnil PETER de VALERJI

zef. kralj. priv. bukuv natiskovaviz.

Se vdobé, per V. STANIG, vikšhimu zhuvaju zef. kralj. shol,